

Sygnatura akt I C 1568/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 14-11-2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Siwek

Protokolant:Marcin Szczypiński

po rozpoznaniu w dniu 14-11-2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo w zakresie odsetek ustawowych od kwoty 1.539 złotych od dnia 14 maja 2013 roku do dnia 22 sierpnia 2013 roku,

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza,

III. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 617 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 maja 2013 r. M. K. domagała się zasądzenia od (...) S.A. w W. kwoty 1.539 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego pozwu powódka wskazała, że w dniu 09 maja 2011 r. na skutek wypadku w którym brał udział pojazd będący własnością H. i A. K. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...), (...) s.c. doszło do utraty towaru stanowiącego własność firmy (...) sp. z o.o., który to podmiot pozostawał z poszkodowanym w stałych stosunkach umownych. Pozwem z dnia 10 listopada 2011 r. (...) sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od w/w kwoty 127.738,34 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 maja 2011 r.

H. i A. K. w dniu 22 lutego 2012 r. wnieśli sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty z dnia 06 lutego 2012 r. wnosząc jednocześnie o przypozwanie (...) S.A. jako ubezpieczyciela w zakresie odpowiedzialności cywilnej sprawcy zdarzenia z dnia 09 maja 2011 r. (...) S.A. nie przystąpiło do sprawy w charakterze interwenienta. Sąd Okręgowy w Legnicy wyrokiem z dnia 21 września 2012 r. zasądził od poszkodowanego na rzecz (...) sp. z o.o. kwotę 127.738,34 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2011 r. z tytułu uszkodzonego towaru.

Strona pozwana decyzją z dnia 24 maja 2012 r. poinformowała o przyznaniu odszkodowania na rzecz uprawnionych w związku ze śmiercią kierowcy pojazdu biorącego udział w przedmiotowym wypadku, natomiast pismem z dnia 20 lutego 2013 r. poinformowała o przyznaniu kwoty odszkodowania w związku z uszkodzeniem pojazdu marki R. (...).

Pismem z dnia 07 lutego 2013 r. pełnomocnik poszkodowanych wniósł o wypłatę odszkodowania w związku z utraconym towarem i wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 21 września 2012 r. w sprawie o sygnaturze akt VI GC 172/12. Strona pozwana do chwili wniesienia powództwa nie podjęła czynności.

W dniu 25 lutego 2013 r. A. i H. K. zawarli z (...) sp. z o.o. umowę przelewu wierzytelności mocą której na w/w przeniesiono wierzytelność w kwocie 127.738,34 zł. W dniu 27 lutego 2013 r. (...) sp. z o.o. przeniosło na powódkę 1.539 zł z tytułu części odszkodowania przysługującego wobec strony pozwanej w związku ze szkodą z dnia 09 maja 2011 r.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 czerwca 2013 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt I Nc 2110/13, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze uwzględnił powództwo w całości.

Sprzeciw od tego orzeczenia złożył (...) S.A. w W..

W uzasadnieniu swojego środka zaskarżenia strona pozwana zarzuciła powódce brak legitymacji czynnej do występowania w procesie.

Powódka nie mogła nabyć wierzytelności w stosunku do strony pozwanej, gdyż ani (...) ani A. i H. K. nie byli i nie są wierzycielami (...) S.A. z tytułu szkody w transportowanym towarze, który uległ zniszczeniu w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 09 maja 2011 r.

Właścicielem przewożonego towaru była (...) sp. z o.o. i tylko jej przysługuje prawo dochodzenia roszczeń z tytułu utraty towaru.

A. i H. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) s.c. w K. w związku z utratą przewożonego towaru są dłużnikami spółki (...) i do dnia dzisiejszego nie uregulowali tego długu. Stąd też nie mogli go zbyć jako wierzytelności, zaś (...) nie mógł jej nabyć a następnie przenieść na innego nabywcę – powódkę.

Pismem z dnia 04 września 2013 r. M. K. ograniczyła swoje powództwo do kwoty odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu do dnia 22 sierpnia 2013 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 maja 2011 r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ towar stanowiący własność (...) sp. z o.o. w J., a będący przewożony przez firmę (...), (...) s.c. w K..

(Dowód: - okoliczność bezsporna)

Odpowiedzialność za skutki zdarzenia drogowego z dnia 09 maja 2011 r., jako ubezpieczyciel sprawcy zdarzenia, przyjął na siebie (...) S.A. w W..

(Dowód: - okoliczność bezsporna)

- pismo z dnia 20.02.2013 r. k. 15

- pismo z dnia 24.05.2012 r. k. 16 – 16v)

Wyrokiem z dnia 21 września 2012 r. Sąd Okręgowy w Legnicy, w sprawie o sygnaturze akt VI GC 172/12, zasądził solidarnie od H. K. i A. K. na rzecz (...) sp. z o.o. w J. kwotę 127.738,34 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2011 r. do dnia zapłaty oraz 5.248 zł tytułem kosztów postępowania, tytułem utraconego towaru na skutek kolizji z dnia 09 maja 2011 r.

(Dowód: - wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 21.09.2012 r., sygn. akt VI GC 172/12, wraz z uzasadnieniem k. 17 – 21v)

Pismem z dnia 07 lutego 2013 r. pełnomocnik A. i H. K. wezwał (...) S.A. w W. do likwidacji ich szkody wynikającej z zasądzenia wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 21 września 2012 r. kwoty związanej z uszkodzonym w dniu 09 maja 2011 r. towarem.

Jako podstawę odpowiedzialności ubezpieczyciela wskazano przyjęcie przez niego odpowiedzialności za zdarzenie.

(Dowód: - pismo z dnia 07.02.2013 r. k. 10 wraz z potwierdzeniem nadania k. 11 – 11v)

Jak stanowią oświadczenia zawarte w umowie przelewu wierzytelności z dnia 25 lutego 2013 r. A. K. i H. K. byli wierzycielem (...) S.A. na kwotę 127.738,34 zł wraz z odsetkami wynikającymi z wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 21 września 2012 r., który zapadł w sprawie z powództwa (...) sp. z o.o. w J. przeciwko A. i H. K., (...) s.c. w K., z tytułu uszkodzonego towaru.

Zgodnie z w/w umową A. K. i H. K. przenieśli na (...) sp. z o.o. w L. wierzytelność co do kwoty 127.738,34 zł.

O powyższym został powiadomiony (...) S.A. w W..

(Dowód: - umowa przelewu wierzytelności z dnia 25.02.2013 r. k. 14

- zawiadomienie z dnia 25.02.2013 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 12 -13)

Jak stanowią oświadczenia zawarte w umowie przelewu wierzytelności z dnia 27 lutego 2013 r. (...) sp. z o.o. w L. było wierzycielem (...) S.A. na kwotę 127.738,34 zł wraz z odsetkami wynikającymi z wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 21 września 2012 r., który zapadł w sprawie z powództwa (...) sp. z o.o. w J. przeciwko A. i H. K., (...) s.c. w K. z tytułu uszkodzonego towaru.

Zgodnie z w/w umową (...) sp. z o.o. w L. przeniosło na M. K. wierzytelność do kwoty 1.539 zł.

(Dowód: - umowa przelewu wierzytelności z dnia 27.02.2013 r. k. 9)

A. i H. K. nie zapłacili na rzecz firmy (...) sp. z o.o. w J. kwoty zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 21 września 2012 r., sygn. akt VI GC 172/12.

(Dowód: - pismo z dnia 10.07.2013 r. k. 38)

Pismem z dnia 22 sierpnia 2013 r. (...) S.A. w W. przyznał (...) sp. z o.o. w J. odszkodowanie w kwocie 127.738,34 zł wraz z odsetkami i kosztami.

(Dowód: - pismo z dnia 22.08.2013 r. k. 56)

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Na mocy art. 203 § 1 i 4 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że cofnięcie pozwu jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W dniu 03 października 2013 r. do tutejszego Sądu wpłynęło pismo pełnomocnika powódki w którym oświadczył on, że cofa powództwo w zakresie kwoty głównej oraz wnosi o zasądzenie odsetek jedynie od dnia wniesienia pozwu do dnia 22 sierpnia 2013 r.

Biorąc zatem pod uwagę, że pismo wpłynęło przed rozprawą i w ocenie Sądu Rejonowego brak jest przesłanek do uznania cofnięcia pozwu za niedopuszczalne, należało orzec jak w pkt II wyroku.

Odnośnie żądania pozostałego po ograniczeniu powództwa, to w ocenie Sądu Rejonowego było ono bezzasadne.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Na mocy art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

W niniejszej sprawie powódka wywodziła swoje roszczenie z dwóch umów przelewu wierzytelności z dnia 25 lutego 2013 r. i 27 lutego 2013 r. na mocy których miałyby zostać przeniesiona na nią wierzytelność wobec (...) S.A. w W. w kwocie 1.539 zł wchodząca w skład większej wierzytelności na kwotę 127.738,34 zł wraz z odsetkami wynikająca z wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 21 września 2012 r., który zapadł w sprawie z powództwa (...) sp. z o.o. w J. przeciwko A. i H. K., (...) s.c. w K. z tytułu uszkodzonego towaru na skutek zdarzenia drogowego z dnia 09 maja 2011 r.

Strona pozwana kwestionowała istnienie tej wierzytelności.

Wobec tego należało ustalić z czego miałyby wynikać ta wierzytelność.

Bezspornym w sprawie było, że w dniu 09 maja 2011 r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ towar stanowiący własność (...) sp. z o.o. w J., a będący przewożony przez firmę (...), (...) s.c. w K..

Nie było również sporne, że wyrokiem z dnia 21 września 2012 r. Sąd Okręgowy w Legnicy, w sprawie o sygnaturze akt VI GC 172/12, zasądził solidarnie od H. K. i A. K. na rzecz (...) sp. z o.o. w J. kwotę 127.738,34 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2011 r. do dnia zapłaty z tytułu utraconego przez pozwanych towaru na skutek kolizji z dnia 09 maja 2011 r.

Strona pozwana nie kwestionowała także, że jako ubezpieczyciel sprawcy zdarzenia, przyjęła na siebie odpowiedzialność za skutki zdarzenia drogowego z dnia 09 maja 2011 r.

Pozostała zatem kwestia czy w związku z tymi wszystkimi okolicznościami A. i H. K. przysługiwała wobec (...) S.A. w W. wierzytelność zawierająca się w kwocie zasądzonej od nich na rzecz (...) sp. z o.o. w J..

W ocenie Sądu Rejonowego taka wierzytelność im nie przysługiwała.

Mieli oni bowiem jedynie podstawę do żądania (ale nie w rozumieniu roszczenia) od ubezpieczyciela aby zapłacił za nich wskazaną należność.

Podstawa ta wynikała z tej okoliczności, że ponosił on odpowiedzialność gwarancyjną za sprawcę zdarzenia. Na skutek zachowania tegoż sprawcy uszkodzeniu uległ pojazd należący do firmy (...), (...) s.c. w K., a w raz z nim przewożony towar należący do firmy (...) sp. z o.o. w J..

Jak ustalił Sąd Okręgowy w Legnicy w sprawie o sygnaturze akt VI GC 172/12, w świetle obowiązujących przepisów to A. i H. K. ponoszą odpowiedzialność finansową za utratę towaru.

Jakkolwiek trzeba było wziąć pod uwagę, że to nie oni byli sprawcami zdarzenia, a zatem mogli by oni w drodze regresu domagać się wyrównania szkody od sprawcy zdarzenia (lub też jego ubezpieczyciela).

Warunkiem jednak istnienia po ich stronie roszczenia regresowego mógłby być jedynie fakt wcześniejszej zapłaty kwoty zasądzonej przez Sąd Okręgowy w Legnicy wyrokiem z dnia 21 września 2012 r.

Przyjęcie możliwości wcześniejszego powstania roszczenia powodowałoby istnienie równoległe dwóch identycznych roszczeń od jednego dłużnika (jego ubezpieczyciela) ale na rzecz dwóch wierzycieli (dwóch grup wierzycieli). Przy czym nie zachodziłaby tu solidarność wierzycieli (bo nie wynikałaby ona ani z ustawy ani z czynności prawnej).

Tym samym obydwie grupy wierzycieli (A. i H. K. oraz (...) sp. z o.o. w J.) mogliby niezależnie od siebie dochodzić od sprawcy szkody (lub jego ubezpieczyciela) tej samej należności, tj. z tytułu zniszczenia towaru stanowiącego własność firmy (...) sp. z o.o. w J..

Przy czym w razie spełnienia świadczenia na rzecz któregokolwiek z podmiotów zobowiązany nie mógłby się posiłkować się instytucją odpowiedzialności „in solidum”, albowiem dotyczy ona dłużników a nie wierzycieli.

W związku z powyższym należało stwierdzić, że skoro A. i H. K. nie zapłacili kwoty zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 21 września 2012 r. i nie naprawili szkody jaka powstała po stronie firmy (...) sp. z o.o. w J., nie przysługiwała im wierzytelność wobec (...) S.A. w W..

Tym samym nie mogli jej zbyć na rzecz (...) sp. z o.o. w L., a Biuro nie mogło zbyć na rzecz M. K..

I dlatego orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Ponieważ powództwo M. K. od początku było w całości niezasadne, należało ją uznać za stronę przegrywającą i to ona była winna zwrócić stronie pozwanej koszty niniejszego procesu, na które złożyła się opłata skarbową 17 zł i koszty zastępstwa procesowego 600 zł (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.)).